

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Разград, 02.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА**

при участието на секретаря **ГАЛЯ МАВРОДИНОВА**
като разгледа докладваното от **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА** Гражданско дело
№ 20233330100457 по описа за 2023 година

Предявени са обективно съединени иски по чл.422 във вр. с чл.415 ГПК.

Депозирана е искова молба от ЕОС Матрикс ЕООД против Ю. Д. Р. въз основа на договор за цесия от дата 27.04.2022г., с прехвърлител на вземанията "БНП Парибеа ПърсънълФайненс" С.А, което дружество, от своя страна, е цесионер и собственик на вземания по договор потребителски паричен кредит,отпускане на револвиращ потребителски кредит,издаване и ползване на кредитна карта PLUS-17516754 за дължим стоков кредит в размер на 15000лв.,разсрочен на 54 месечни вноски от 402.67лв.,общо дължими 21744.18лв. ГЛП е 9,92%, а ГПР 12.30% Ответникът е уведомен за цесията на 18.11.2022г., както и за настъпилата предсрочна изискуемост на цялото му задължение. Цесионерът е депозирал заявление по чл.410 ГПК, кадето е претендирал частично главница и договорна лихва. Съдът е издал заповед № 1126/23.12.22г. по ч.гр.д.№2236/22г. на РРС. Тъй като длъжникът е възразил по чл.414 ГПК, съдът е указал на заявителя,че следва да предяви иск за установяване на вземанията си,което е мотивирало ищеца да предяви исковите си. Моли съда да приеме за установено по отношение на ответника, че последният му дължи сумата от 3000лв. частично главница, цялата от 14987.41лв. и сумата от 3000лв. частично договорна лихва от цялата от 6158.19лв. за периода 01.01.20г.-18.11.22г., както и разноските в двете производства.

В срока за отговор ответникът Ю. Д. Р. е депозирал заявление за спиране на делото, поради наличието на нова договорка между страните.

Ищецът счита, че страните са постигнали извънсъдебно споразумение с предмет цялото задължение/съдебен и несъдебен остатък/ и желаят доброволно уреждане на спора, като липсва основание за спиране на делото.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, като прецени събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и съобрази приложимия закон, прие за установено от фактическа страна следното:

Ответникът е сключил договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-17516754 от 11.12.2019г. за сумата от 15000лв., платима на 54 месечни вноски от 402.67лв. при ГЛП 9.92% и ГПР 12.30%. или общо дължими 21744.18лв. Падежът на последната вноска е 01.06.2024г.

На 27.05.2020г. страните са сключили споразумение за отсрочване на погасителни вноски №4,5,6,7,8 за срок от 5 месеца, като срокът на договора за кредит е удължен с пет месеца до 01.11.2024г.

Кредиторът е цедирал вземането си на ЕОС Матрикс ЕООД с Приложение №1/27.04.2022г. към Рамков договор за прехвърляне на вземания от същата дата.

Ищецът представя обратна разписка, в която е посочено, че се връчва уведомително писмо за извършената цесия и уведомление за предсрочна изискуемост, но копие от същото не е приложено по делото. Уведомлението е връчено на 18.11.2022г. и е получено лично от ответника.

Ищецът е подал заявление по чл.410 ГПК на 21.12.2022г. и съдът е издал заповед за изпълнение №1126 от 23.12.2022г. па гр.д.№2236/22г. на РРС.

На 18.05.2023г. страните са сключили споразумение за разсрочване на парично задължение /л.74 от делото/, съгласно което страните са приели, че непогасеното задължение на ответника към 17.05.2023г. по договор за потребителски кредит, сключен на 11.12.2019г. с БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., цедирано на ищеца с договор за прехвърляне на вземания от 27.04.2022г. възлиза на стойност 21733.09лв. В чл.4 от договора ответникът е поел задължение да погаси признатото и поето задължение на 44 месечни вноски от 500лв. с падеж 15-то число на всеки месец, за периода от 15.06.23г. до 15.01.2027г., като последната изравнителна вноска е от 233.09лв..

По делото е назначена ССЕ, съгласно която дължимата главница по първоначалния погасителен план е 14290.81лв., непогасената договорна лихва за периода 01.01.2020г.-18.12.2022г. е 2722.38лв.

В молба вх.№9708/09.11.2023г. ищецът твърди, че ответникът е заплатил сумата от 2500лв., с която са погасени първите пет вноски по споразумението от 44 вноски с падежни дати: 15.06.23г., 15.07.23г., 15.08.23г., 15.09.23г. и 15.10.23г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Съгласно т.9 от ТР №4/18.06.2014г. на ОСГТК на ВКС в производството по чл.422, респ.чл.415 ал.1 ГПК съществуването на вземането по издадената заповед за изпълнение се установява към момента на приключване на съдебното дирене в иския

процес, като в това производство нормата на чл.235 ал.3 ГПК намира приложение по отношение на фактите, настъпили след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, с изключение на факта на удовлетворяване на вземането чрез осъществено принудително събиране на сумите по издадения изпълнителен лист въз основа на разпореждането за незабавно изпълнение в образувания изпълнителен процес. Съдът установи наличието на такъв факт, неоспорен от страните.

Не се спори от страните по делото, че същите са сключили договор, който са кръстили „Споразумение за разсрочване на задължение“ по договор за кредит от 11.12.2019г. между длъжника и БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А. , като са приели, че ответникът по него дължи точно фиксирана сума, без начисляването на лихви, чието плащане е разсрочено напред във времето. Ищецът не отрича, че ответникът изпълнява новото поето задължение, но счита, че ответникът дължи и сумите по първоначалното задължение, наред с новото „разсрочено задължение“. Съгласно установената съдебна практика, способите за реструктуриране на едно парично задължение, включително разсрочването му, изменението на сроковете за плащане не са индicia за подновяването му по смисъла на чл.107 ЗЗД, защото освен задължителните предпоставки за новиране, включващи съществуване на валидно възникнало задължение, което се погасява; валидно възникване на нов дълг на мястото на стария; разлика между погасеното и новосъздаденото задължение, като двете трябва да имат различен предмет; намерение за новиране; способност за новиране от страните – новацията предполага още и нов елемент в състава на облигационното отношение, като разликата между новото и старото правоотношение трябва да засяга някои от съществените му елементи. При обективната новация новият елемент се отнася до предмета на паричното задължение – длъжникът поема по споразумението нов дълг с нов предмет или ново основание в замяна на старото по договора. В настоящия случай, съдът намира, че са налице характеристиките на обективната новация. Независимо обаче дали се касае за реструктуриране на съществуващо задължение или на новиране на задължение, този факт е настъпил в правния мир след издаването на заповедта за изпълнение и следва да бъде съобразен от съда.

Следователно към 18.05.2023г. страните са приели, че ответникът има задължение към ищеца в размер на 21733.09лв., което същият следва да заплати до 15.01.2027г., като дължи на всяко 15-то число внасянето на месечна вноска от 500лв. в продължение на 43 месеца и последна вноска от 233.09лв. Претендираните частично главница и договорна лихва са включени в новия дълг от 21733.09лв., а ищецът потвърждава, че ответникът изпълнява точно поетото на 18.05.2023г. задължение, поради което искът се явява неоснователен.

Неоснователна е и претенцията за разноски.

По гореизложените съображения, Съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ЕОС МАТрикс ЕООД, ЕИК 131001375 гр.София против Ю. Д.

Р., ЕГН ***** от с.***** установителни иски за дължимост на сумата 3000лв. частично главница, сумата 3000лв. непогасена възнаградителна лихва за периода 01.01.20г.-18.12.22г. , ведно със законната лихва върху главницата,считано от 22.12.22г. до окончателното ѝ изплащане, за които е издадена заповед за изпълнение №1126/23.12.2022г. по ч.гр.д.№2236/22г. на РРС.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването на страните пред ОС-Разград.

След влизане в сила на решението същото да се докладва на съдията-докладчик по ч.гр.д. №2236/2022 г. по описа на РС-Разград.

Съдия при Районен съд – Разград: _____